

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatvs De Regimine Ecclesiae Episcopalis In Octo
Libros Distribvtvs**

Antonelli, Giovanni Carlo

Velitris, 1650

§. XIII. An in facto antiquo praesumatur solemnitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11401

contractus, non tamen quoad pœnam extrinsecam, maximè priuationis beneficiorum Nau. in man.

cap. 27. nu. 150 Ricc. in Prax. for. eccles. par. 1. resolut. 118. & alij apud Garc. de benefic. par. 2. capitulo. 1. num. 87. Quarant. in ver. alienatio numero 84.

Alij vero aiunt, illam esse vbiq; receptā itā Redoan. de Reb. eccl. q. 58. n. 25. Borgn. dec. 43. à nu. 71. Mastrill. dec. 77. n. 8. Borrelli. in sum. decis. par. 1. tit. 15. n. 51. & tit. 16. nu. 24. & seq. Garc. de Benefic. par. 2. c. 1. n. 41 & 42. & alij plures, quos refert, & sequitur Barbos. de offic. & pot. Epis. par. 3. all. 95. n. 49. ubi etiā dicit, itā in terminis fuisse resolutū in Rot. Rom. in una Brixien. locatio. 5. Decembri. 1594. coram Pagna, impressa apud Farinac. decis. 30. n. 5. par. 1. Recent.

36 In dubio autē præsumitur vñ recepta, cum sit inserta in corpore iuris Benintend. dec. 13. n. 9. Rot. decis. 262. n. 6. par. 3. Diuers. Rico. in collect. decis. 1673. par. 5. & in Prax. for. eccles. par. 1. resolut. 91. ubi alias Rotae decisiones refert, & ideo non vñsus debet probari Benintend. loco cit. idem Ricc. in collect. decis. 3054. par. 7.

37 Sed quæres, an confessarius, & Iudex in hoc se qui debeat consuetudinem loci? affirmatiuē respondet Nau. in man. c. 27. nu. 149. ubi citat Caiet. addit. Azor. par. 1. lib. 2. cap. 19. q. 12. quem refert, & seq. Diana. par. 1. tract. 10. resol. 3. quod si inter autores sint probabiles sententiae, quibusdam affirmantibus, legem esse receperam. alijs contra negantibus, potest

quis tuta conscientia sententiæ negantium adhætere.

§. XII.

An in facto antiquo præsumatur solemnitas.

39 **C**ommunis est opinio, quod per lapsum 30 annorum præsumitur interuenisse beneplacitū apostolicum, ut dicunt Doctores quos refert. & sequitur Barbos. de offic. & pot. Epis. par. 3. all. 95. n. 72. hoc tamen procedit, quandō in instrumento nihil dicitur de solennitate Ricc. in Prax. for. eccles. par. 3. resolut. 561. ubi alios refert: secus si ex instrumento constaret, solemnitatem fuisse defecūtam, & minus legitimam, vel si in contrario reserueretur beneplacitum Papæ per clausulam, si, & quatenus beneplacitum, & consensus sedis apostolica interueniat, vel si mota fuerit lis super re alienata intra dictum spatium 30. annorum, tūc enim vere, & non præsumptiuē de assensu sedis apostolica constare debet iuxta communem DD. sententiam Quarant. in ver. alienatio rerum ecclesiæ n. 46. Ricc. loco cit. & in collect. dec. 3054. par. 7. Quarē vltra lapsum temporis requiritur obseruantia continuata per totum spatium 30. annorum, de qua constare debet certitudinaliter, non autē præsumptiuē, ut decisum refert Ricc. in collect. dec. 3125. par. 7. neque curreret præscriptio a tempore Prælati, seu Rectoris male alienatis, neque post illius mortē, nisi data scientia successoris, quāuis currat viuēte Rectorē, qui be-

ne

ne, & cum solemnitatibus aliena-
uit Gnid Pap. dec. 150. Quarāt. loco
cit. Ricc. in collect. decis. 3054 par. 7.
& in Prax. for. eccles. par. 1. ref. 23.
43 sed adiuerius præscriptionem da-
tur nihilominus ecclesiæ restitu-
tio Ricc. d. ref. 32. & in collect. decis.
2334 par. 6.

S V M M A R I V M.

- 1 An losatio facta ultra triennium
vitietur in totum & n. 2. & 3.
- 4 Non valet locatio ultra triennium
cum clausuli, quod tot sint loca-
tiones, quot triennia, neque pa-
ctum, ut transacto triennio reno-
uetur.
- 5 Potest Prælatus locationem facta
contra formam d. extrau. reuocare.
- 6 Si res ecclesiæ non fructificat nisi
tertio quolibet anno, potest in no-
uem annos locari.
- 7 Ecclesia potest stare contractui in-
ualido etiam invito eo, cum quo
contractum est.
- 8 An contractus utilis ecclesiæ sit va-
lidus, si fiat sine solemnitate.
- 9 Quando dicatur contractus utilis
ecclesiæ.
- 10 Conductor tenetur ad pensionem
etiamsi locatio facta fuerit ultra
triennium.
- 11 An seruanda sit consuetudo locan-
di res ecclesiæ ultra triennium.
- 12 In quo casu emphiteuta excusatetur
a deuolutione.
- 13 An triennium huiusmodi possit ab
Episcopo limitari ad unum, vel
duos annos.
- 14 An primus conductor præferatur
secundo finita locatione.
- 15 Ecclesia si velit pro se retinere, non

tenetur renouare locationem.
16 Ecclesia non potest cogi ad renoua-
dum proximioribus agnatis rem
emphiteoticam deuolutam ob li-
neam finitam, si velit pro se reti-
nere.

- 17 Limitatur stante cōsuetudine im-
memorabili renouandi.
- 18 Agnati admittuntur ad renoua-
tionem, si ecclesia vellet extraneos
inuestire.

- 19 Extraneo de ipsa empibteusi inue-
stito Agnati non admittuntur am-
plius ad renouationem.
- 20 Idem dicitur si intra annum non
petierint talem renouationem.
- 21 Primus conductor non præfertur,
si promisit relinquere domum va-
cuam, liberam, & expeditam fini-
ta locatione.
- 22 nihil tam conuenit æquitati, quam
ut pacata seruentur.
- 23 An una Ecclesia possit rem com-
munem locare inuita altera Ec-
clesia.
- 24 An Curatus alteri Curato possit
commune præmium ad vitam
locare.

C A P. V.

De Locatione rerum Ecclesiæ.

R E S casus excipiun-
tur in d. extrau. Ambi-
tiose, videlicet loca-
tio ad triennium, con-
cessio emphiteufis in-
casibus à iure permisiss, & aliena-
tio bonorum, quæ seruando ser-
uari non possunt, hic igitur age-
nus de Locatione.

§. I.

